

Nr 1146

Av herr Svensson i Kungälv m. fl., om ekonomiskt stöd åt de fria kristna samfundet och invandrarkyrkorna.

Det ekonomiska stödet från samhällets sida till de fria och frivilliga organisationerna har efter hand utökats. Sålunda utgår ekonomiska bidrag till de politiska partierna, idrottsorganisationerna och nykterhetsrörelsen. Motiveringen för detta stöd är naturligtvis att deras verksamhet är samhällsnyttig. En grupp folkrörelser som helt kommit att ställas utanför är de fria kristna samfundet och de s. k. invandrarkyrkorna i vårt land. Självklart åtnjuter de liksom andra organisationer bidrag till studiecirklar och ungdomsgrupper inom ramen för de generella bestämmelser som gäller. Där emot utgår inte stöd åt deras allmänna verksamhet från statens sida. På sina håll lämnas dock kommunala anslag.

De fria kristna samfundens kostnader har stigit betydligt i samband med nybyggnation av kyrkor och samlingslokaler dels på grund av den allmänna kostnadsstegringen, dels på grund av de större standardkrav som reses i ett modernt samhälle, dels på grund av det långt mera differentierade lokalbehovet (ungdomslokaler), dels ock på grund av urbaniseringen, som tvingar fram nybyggnation i tätorterna. Till byggnadskostnaderna kommer så lönekostnaderna. De fria kristna samfundet torde i dagens läge ha en sammanlagd lönesumma på ca 50 miljoner kronor. Den extra arbetsgivaravgiften, som infördes från den 1 januari 1969, innebär bl. a. en utgiftsökning på ca 500 000 kronor per år.

I förhållande till svenska kyrkan befinner sig de fria kristna samfundet liksom invandrarkyrkorna i klart ekonomiskt underläge. Svenska kyrkan har uttaxeringsrätt, medan de fria kristna samfundet och invandrarkyrkorna helt måste lita till insamlade medel. Från religionsfrihetssynpunkt kan denna skillnad icke vara tillfredsställande.

I detta sammanhang vill vi erinra om det arbete som utföres av de s. k. invandrarkyrkorna. Såväl den romersk-katolska som den grekisk-ortodoxa kyrkan har en betydande medlemskader i vårt land. Deras ekonomi är emellertid dålig, eftersom underlaget består av invandrare i de lägre inkomstgrupperna och ofta med stora familjer i sitt forna hemland till vilka de översänder betydande belopp. Deras familjekänsla är som bekant stark, och släktingarna lever ofta under ännu sämre förhållanden än de själva.

Invandrarkyrkornas största sociala betydelse är deras kurativa uppgifter för dem som bosatt sig här i landet. Kyrkorna är ofta den sammanbindande länken. Invandrarutredningen har även hithörande frågor om hand. Den

kommer emellertid att dröja ytterligare några år, och det skulle vara lyckligt om man i väntan på dess förslag skulle kunna ge invandrarkyrkorna trygghet genom ett årligt statligt anslag.

Stat—kyrka-beredningen arbetar givetvis också med frågeställningarna, även om det sker från andra utgångspunkter. Ett förslag om likvärdig behandling från samhällets sida är troligen att förvänta från denna utredning. Emellertid kommer också denna fråga att dröja.

Under dessa omständigheter bör därför möjligheter övervägas om ett provisoriskt stöd till de fria kristna samfunden och invandrarkyrkorna i avvaktan på mera definitiva lösningar. Stödet bör, i likhet med bidragen till de politiska partierna, ges en mera generell utformning och utbetalas till den centrala förvaltningen inom samfunden eller motsvarande organ som kan anses lämpligt.

Med stöd av det anförda får vi anhålla,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om förslag snarast möjligt om ett provisoriskt ekonomiskt stöd till de fria kristna samfunden och invandrarkyrkorna.

Stockholm den 28 januari 1970

Evert Svensson (s)

i Kungälv

Ingrid Bergman (s)

Birger Rosqvist (s)

Hilding Johansson (s)

i Trollhättan

Nr 1147

Av herr **Tobé m. fl.**, om slutna toalettsystem på statens järnvägars tåg.

(Lika lydande med motion nr 988 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1970

Erik Tobé (fp)

Karl-Erik Strömberg (fp)

Ola Ullsten (fp)

Kerstin Anér (fp)

Sven Antby (fp)

Nr 1148

Av herr **Ullsten**, om stöd till ungdomsorganisationernas tidskrifter och internationella kontaktverksamhet.

(Lika lydande med motion nr 986 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1970

Ola Ullsten (fp)
